

CATEQUESI

TROBADA AMB ELS PARES I MARES

Era dimarts passat, la sala Claret era plena de pares i mares, hi havia un interès especial, quin dia tocava al fill o filla fer la primera comunió. Primer vam sentir l'explicació que ens va fer el P. Joan arran dels temps per aquest mes de novembre: Naixem a una vida nova. Creixem en la vida de la fe. Cridats a viure com a fills de Déu. Amb aquest objectiu: Sentir que som cridats a viure i a viure en Déu, per això vam ser batejats i confirmats, sentir i viure que tots els batejats som germans. L'altre objectiu és que iniciarem la preparació al Nadal en el camí d'Advent, que vol dir: *Aquell qui ve*. Després de l'exposició que va fer el P. Joan cada grup amb el seu catequista van repassar com farem tot això amb els fills i cada grup va saber quin dia farien la celebració de la primera comunió.

AMB ELS CATEQUISTES

Ens anem preparant cada setmana amb el llibre a la mà. Cada més ens reunim per veure quina experiència ens caldrà comunicar a les famílies i als infants. Els Sacraments, la Paraula... però allò més important que li cal al catequista és la seva pròpia experiència, allò que com a cristiana, viu, celebra i participa amb la comunitat. Ens preocupa moltes vegades què ha après aquell infant que tenim al grup, què ha assimilat aquells petitons del que posa el llibre, però el que realment cal és comunicar-los vida, la vida mateixa que ens fa viure el mateix Esperit de Déu que habita en cada cor. Aquest cap de setmana hi ha la trobada formativa de catequistes de Catalunya i Balears. Els desitgem una bona convivència i una experiència que ajudi a ser catequistes de la Bona Nova pels temps d'avui.

UN GRAN COR

Es deia Tamara, i va anar a viure a l'eternitat aquesta setmana, amb pocs anys, només 35. Un dels amics de la família em deia que ja havia fet el seu camí, però jo hi afegia: *però, ha pogut fer tot el camí?* El camí de la vida el voldríem llarg, molt llarg i que no s'acabés mai. Com canta en Llac: *lluny, hem d'anar més lluny...* Lluny ja hi ha arribat la Tamara, ha arribat fins el final, però jo diria que ha corregut molt i ha arribat abans que nosaltres. Em deia el pare: *que era tot cor i tot generositat, que només buscava la manera de fer feliços els altres*. Vaig llegir el capítol de les benaurances, em semblava que s'hi esqueia bé, ja que ella ha trobat ara tot allò que volia de felicitat pels altres. Sí, ens ha deixat a tots i especialment els de casa seva que han quedat amb un cor encogit de tristesa, de dol i desconsol, tot preguntant-se i per què? Per què ha de marxar ara tant aviat! Les llàgrimes omplien els seus ulls i a mi se'm feia un nus a la gola. No és gens fàcil pronunciar unes paraules quan tens davant les persones que ploren i senten dins el seu cor un dolor immens. Però la lectura de les benaurances ens porten a contemplar les promeses de Jesús quan ens diu: *Tu seràs feliç, quan siguis solidari amb els altres. Tu seràs feliç, quan portis consol i esperança al pròxim*. I així podem anar fent la nostra reflexió, pensant en la nostra vida humana, que el mateix Mestre de Natzaret va anar encaminant com a bon Pastor. Era una noia, la Tamara, que va lluitar, no solament contra l'adversitat de la seva malaltia, sinó a favor dels seus fills i de la seva família; el seu treball ple d'esforç, li feia sentir goig i alegria en el seu interior i el seu cor n'estava ple a vessà. Imagino la vida, fràgil, molt fràgil, tant, que a vegades es trenca fàcilment, i per més que la ciència i la investigació avança, encara no ha arribat a la cima per sentir-se vencedora. De moment tots els humans estem aquí, fent de la nostra vida un camí que més llarg o més curt l'omplim de sentit, o si més no la recerca de la vida. Fins que som cridats a l'eternitat, llavors allí sí, la vida és plena. Ho sabem per la fe i ho creiem per la paraula de Jesús. Descansa Tamara i prega per nosaltres. P. Joan

Comunitat Cristiana Mare de Déu del Lledó
Pg/ Caputxins 24 Tel 977600349 WWW.parroquialledovalls.cat
Valls 13 novembre 2016 N. 876

PER A TEMPS DIFÍCILS

Els profunds canvis socioculturals que s'estan produint en els nostres dies i la crisi religiosa que sacseja les arrels del cristianisme a occident, ens han d'urgir més que mai a cercar en Jesús la llum i la força que necessitem per a llegir i viure aquests temps de manera lúcida i responsable. **Crida al realisme** En cap moment Jesús no augura als seus seguidors un camí fàcil d'èxit i de glòria. Al contrari, els fa entendre que la seva llarga història estarà plena de dificultats i lluites. És contrari a l'esperit de Jesús conrear el triomfalisme o alimentar la nostàlgia de grandeses. Aquest camí que a nosaltres ens sembla estranyament dur és el més adient a una Església fidel al seu Senyor. **No a la ingenuïtat** En moments de crisi, desconcert i confusió no és estrany que s'escoltin missatges i revelacions proposant camins nous de salvació. Aquestes són les consignes de Jesús. En primer

hem de revifar entre nosaltres la crida a ser testimonis humils però convincents de Jesús, del seu missatge i del seu projecte.

Paciència Aquesta és l'exhortació de Jesús per a moments durs: *«Sofrint amb constància us guanyareu per sempre la vostra vida»*. El terme original pot ser traduït indistintament com «paciència» o «perseverança». Entre els cristians parlem poc de la paciència, però la necessitem més que mai. És el moment de conrear un estil de vida cristiana, pacient i tenaç, que ens ajudi a respondre a noves situacions i reptes sense perdre la pau ni el seny. **José Antonio Pagola**

ATENCIÓ!
Missa difunts de l'any 2015-2016
Recordem que el proper dimecres dia 16 a les 20h. celebrarem la Missa per tots els difunts de la nostra Parròquia del Lledó. Hem avisat a totes les famílies que en tenim constància.

ADVENT 2016 LA GRANDESA DE LA CARITAT

El proper dia 27 iniciem el temps d'advent, veieu aquí el primer anunci.

L'advent és temps il·luminat i il·lusionat, ens somriu i ens eleva, ens provoca somnis d'estrelles. No parlem de temps cronològic, "és Advent perquè toca". Aquest temps és fugisser, vols abastar-lo i s'escapa. T'hi vols recolzar i caus amb ell. No! L'Advent és temps, és oportunitat (*Kairós*). És un temps per a conrear l'esperança. Ve l'Advent i comences a somniar. Arriba l'Advent i et prepares per a treballar. Et poses de genolls. Dir Advent és intensificar el desig i engrandir les parets de casa, a la vegada que neteges i ornaments. L'Advent és filla de l'esperança i s'identifica amb l'espera il·lusionada i activa. Desitjant, et prepares i preparant-te, augmenta el desig. Començarem aquests dies d'Advent el diumenge 27 d'aquest mes.

LA NOSTRA ESGLÉSIA
ARXIDIÒCESI DE TARRAGONA NOVEMBRE 2016
AMB TU, SOM UNA GRAN FAMÍLIA
Dia de l'Església Diocesana / Germanor

GERMANOR

AMB TU, som una gran família.
Aquest és l'anunci que fins hi tot podeu veure en algunes cartelleres pels carrers. És el **Dia de l'Església Diocesana**. La jornada on tots ens ajudem decididament per sustentar totes les activitats que l'Església porta a terme.

Farem aquesta col·lecta el proper diumenge dia 20.

ATENCIÓ!
SETMANA DE LA BÍBLIA
21-27 de novembre (vegeu el full)

Diumenge XXXIII durant l'any

EL PERDÓ

S. Senyor, tingueu pietat de nosaltres.

T. Perquè hem pecat contra vós.

S. Mostreu-nos, Senyor, la vostra misericòrdia.

T. I doneu-nos la vostra salvació.

ORACIÓ INICIAL

Pare, tu que ets font de vida, dóna'ns la gràcia de respondre a la crida del teu Fill Jesús que ens ha fet amics seus. Fes que seguint-lo a Ell, el nostre mestre i pastor, visquem el seu manament nou i ens mantinguem en el camí de la veritat. Per Jesucrist, el teu Fill i Senyor nostre. Amén

SALM 97

Cantem amb veu exultant el nom del Senyor.

Canteu al Senyor les vostres melodies, canteu-les al so de les cítares; aclameu el rei, que és el Senyor, amb trompetes i tocs de corn.

Bramula el mar amb tot el que s'hi mou, el món i tots els qui l'habiten; tots els rius aplaudeixen i aclamen alhora les muntanyes, en veure que ve el Senyor, que ve a judicar la terra.

Judicarà tot el món amb justícia, tots els pobles amb raó.

PREGÀRIES (tots junts)

El «dia de Déu» és avui

Senyor, Jesús, tu, que ens coneixes molt bé, saps la dificultat que tenim a recordar aquelles coses que ens comprometen. Recordem que Déu ens estima i ens fa feliços només de pensar-ho. Però oblidem que també és exigent i que espera fruits de la nostra vida: els fruits de l'amor i del servei. Fes que no ens perdi la curiositat de saber com serà el món futur: ajuda'ns a construir el nostre present que és la llavor del futur que esperem. Fes que ens preocupem sobretot de donar testimoni del teu nom, perquè així «puguem servir-te sempre amb el goig a l'ànima». Amén.

ORACIÓ FINAL

Senyor Jesucrist, et donem gràcies per l'amor amb què has acompanyat i continues acompanyant els teus deixebles. Fes, Senyor, que ens mantinguem en tu com els sarments en el cep que els sosté i els nodreix i que per això donem fruit. Tu que vius i regnes pels segles dels segles. Amén.

LA TAULADA

Sembla ser que ja estem a la recta final de cara al local per ubicar el menjador La Taulada. Després de tantes oportunitats perdudes, no pas per culpa nostra, hem trobat el lloc, i ja podem posar-nos a treballar. De totes maneres, com diem en català: *no diguis blat fins que sigui al sac*. Però no volem perdre l'esperança d'aquesta oportunitat.

RIFA DE NADAL

A la sagristia o bé al despatx podeu comprar algun número de la Loteria de Nadal amb combinació amb Les Gralles. Qui compra un número a més de tenir la sort que ens pot tocar, també col·labora amb La Taulada.

A LA XARXA DE CULTURA

Un agraïment especial per la iniciativa del **FESTIVAL GUANT**, que en comptes de pagar entrada es feia una aportació amb aliments que hem recollit per a La Taulada. A totes les famílies que hi heu col·laborat us ho agraïm de cor.

CÀRITAS

En la reunió de l'equip de Càritas Interparroquial de Valls, vam estar parlant, entre altres coses, de com podem compaginar millor els aliments que es donen a les persones que s'hi apropen. Ja que entre Càritas, Creu Roja i Taulada, som tres entitats, que cobrim més que bé, les necessitats bàsiques de les famílies amb necessitats més urgents i vitals. També es va tornar a parlar de la qüestió de "Càritas Arxiprestal" i que es tornaria a organitzar des del moment que hi ha hagut parròquies interessades. Ha estat aquest dijous al vespre que ens hem reunit a Sant Joan els Rectors interessants i els delegats de cada Càritas Parroquial per a iniciar una coordinació Arxiprestal. El Sr. Arxiprest ens ha parlat del què significa la Càritas en cada parròquia i el que pot ser aquesta Coordinació Arxiprestal ajudats per la Coordinació Diocesana. Els delegats de diverses Càritas van exposar breument el que estan fent i val a dir que és un treball de caritat propi de les comunitats cristianes, que en molts casos és més que urgent.

CALENDARIS

Continuen a disposició els calendaris d'ENLLAÇ SOLIDARI, allí al racó de Missions. Ja sabeu que amb aquests calendaris col·laborem amb els projectes missioners claretiens de Brasil on hi ha el P. Trilla i el P. Llamas.

“CANVI D'AIRES”

A l'entrada podeu agafar el fulletó “CANVI D'AIRES” que com sabeu és la informació missionera del nostre Arquebisbat. Sempre va bé estar ben informats de tot allò que passa al nostre entorn, oi més quan es tracte d'objectius missioners.

CADENA D'ORACIONS

Divendres dia 11 a la Missa del vespre hi va haver la primera de les pregàries per les vocacions.

La propera serà dilluns dia 21 a la Missa del vespre. Us convidem a tots els qui pugueu a participar del projecte, el Santuari obert per oferir als feligresos poder entrar i pregar, meditar i contemplar.

ACOLLIDORS

Ja tenim dues persones que s'han ofert dos dies a la setmana, per ser acompanyadors durant el matí al nostre santuari. En falten encara uns quants més. Recordem que l'objectiu és poder tenir el Santuari obert durant els matis i oferir un espai de reflexió, pregària i contemplació.

ZELADOR/RA

Ja hem trobat una Senyora que serà la zeladora del Cambril. Li agraïm de cor la seva disponibilitat i que la bona Mare del Lledó intercedeixi per ella i la seva família, per aquest servei que fa a la comunitat i al seu Santuari.

SETMANA DE LA BÍBLIA

Del 21 al 27 de novembre

-Dilluns dia 21 a les 9 del vespre al seminari de Tarragona **pregària per les vocacions** (pels preveres)

-Dimarts dia 22 de les 10 a les 13h i de les 17 a les 19h.

Jornada de portes obertes al **Museu Bíblic de Tarragona**

-Dimecres dia 23 a les 19 h. a la capella del Santíssim de la Catedral.

Art i Bíblia: **el retaule de la Capella**

-Dijous dia 24 a les 18'30h. al Claustre de Sant Pau Seminari: **Lectura del llibre de Rut**

-Dissabte 26 i diumenge 27 a totes les parròquies, **Entornització del llibre de la paraula de Déu.**

Al Lledó ho farem dissabte dia 26 a la Missa del vespre. Diumenge dia 27 a la Missa de les 11'30h.

IMFORMÀTIC

Un jove que ens ajuda a la parròquia és “informàtic” i demana feina. Si algú sap alguna oferta d'aquesta feina que ho digui.

SAGRAMENTS

BATEJOS DEL MES D'OCTUBRE:

Adrià Físico París, Alexandra García Rallo, Jan Jové Campos, Mar Jové Campos, Ike Blesa Martínez, Marc Rodríguez Jabalera. A tots ells els hem presentat a la Mare de Déu del Lledó, perquè sigui ella que intercedeixi durant la seva vida.

DEFUNCIONS DEL MES D'OCTUBRE

Juan Oliva Sierra, Cristobal Ostios Moreno, José de las Heras Pérez, Emilia Avila Rodríguez, Antonio Aubareda Colet, Encarnació Agustí Recha, Maria Contijoch Gibert, Maria Rosanes Magriñà, Dolores García Vergara, Ricard Vallverdú Pamies, Joaquim López Manzaneque, Josep Maria Roca Solanes, Antonia Delgado Martínez, Dolores Corredera Molina. Hem pregat per tots ells, confiant-los a les mans del Pare de Misericòrdia, que amb el seu infinit amor ens acull sempre en el seu cor.

JUBILEU DELS PRESOS

En definitiva, l'esperança és la prova interior de la força de la misericòrdia de Déu

Va ser diumenge passat, el missatge que la Paraula de Déu vol comunicar-nos avui és certament d'esperança, d'aquesta esperança que no defrauda. Diu el papa Francesc als presos.

Un dels set germans condemnats a mort pel rei Antíoco Epífanes diu: «Déu mateix ens ressuscitarà» (2M7,14). Aquestes paraules manifesten la fe d'aquells màrtirs que, no obstant això els sofriments i les tortures, tenen la força per mirar més enllà. Una fe que, mentre reconeix en Déu la font de l'esperança, mostra el desig d'aconseguir una vida nova. De la mateixa manera, en l'Evangeli, hem escoltat com Jesús amb una resposta senzilla però perfecta elimina tota la casuística banal que els saduceus li havien presentat. La seva expressió: «No és Déu de morts, sinó de vius: perquè per a ell tots estan vius» (Lc 20,38), revela el veritable rostre del Pare, que desitja només la vida de tots els seus fills. L'esperança de renéixer a una vida nova, per tant, és el que estem cridats a assumir per ser fidels a l'ensenyament de Jesús. L'esperança és do de Déu. Hem de demanar-la. Està situada en el més profund del cor de cada persona perquè pugui il·luminar amb la seva llum el present, moltes vegades torbat i ofuscat per tantes situacions que comporten tristesa i dolor. Tenim necessitat d'enfortir cada vegada més les arrels de la nostra esperança, perquè puguin donar fruit. En primer lloc, la certesa de la presència i de la compassió de Déu, no obstant això el mal que hem comès. No existeix lloc en el nostre cor que no pugui ser aconseguit per l'amor de Déu. On hi ha una persona que s'ha equivocat, allí es fa present amb més força la misericòrdia del Pare, per suscitar penediment, perdó, reconciliació, pau.

Avui celebrem el Jubileu de la Misericòrdia per a vosaltres i amb vosaltres, germans i germanes reclusos. I és amb aquesta expressió d'amor de Déu, la misericòrdia, que sentim la necessitat de confrontar-nos. Certament, la falta de respecte per la llei comporta la condemna, i la privació de llibertat és la forma més dura de descomptar una pena, perquè toca la persona en el seu nucli més íntim. I encara així, l'esperança no pot perdre's. Una cosa és el que mereixem pel mal que vam fer, i una altra cosa diferent és el «respir» de l'esperança, que no pot sufocar-ho gens ni ningú. El nostre cor sempre espera el bé; l'hi devem a la misericòrdia amb la qual Déu ens surt a l'encontre sense abandonar-nos mai (cf. sant Agustí, Sermo 254,1). En la carta als Romans, l'apòstol Pau parla de Déu com del «Déu de l'esperança» (Rm 15,13). És com si ens volgués dir també a nosaltres que també Déu espera; i per paradoxal que pugui semblar, és així: Déu espera. La seva misericòrdia no deixa tranquil. És com el Pare de la paràbola, que espera sempre el retorn del fill que s'ha equivocat (cf. Lc 15,11-32). No existeix treva ni repòs per a Déu fins que no ha trobat l'ovella esgarriada (cf. Lc 15,5). Per tant, si Déu espera, llavors l'esperança no se li pot llevar a ningú, perquè és la força per seguir endavant; la tensió cap al futur per transformar la vida; l'estímul per al matí, de manera que l'amor amb el qual, malgrat tot, ens estima, pugui ser un nou camí... En definitiva, l'esperança és la prova interior de la força de la misericòrdia de Déu, que ens demana mirar cap a endavant i vèncer l'atracció cap al mal i el pecat amb la fe i la confiança en ell.